

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इतिशान्ति० मो० नै० आ० द्वात्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३२ ॥ ॥ ६३ ॥ इत्येवमिति दोषान्सात्विकान्मोक्षप्रतिबंधकान्धर्मज्ञानवै

रागैश्वर्यभदान् एनः किल्बिषसंसर्गाऽनैश्वर्याख्यान्वा यदाहमनुः प्राणायामैर्देहेनोधारणाभिश्च किल्बिषान् प्रत्याहारेणसंसर्गान्ध्यानेनानैश्वरागुणानिति योगानिति पाठे वितर्कविचारानंदास्मिताख्यान्संप्र

ज्ञातभेदान् तत्फलानीत्यर्थः ॥ १ ॥ अष्टविधंपुर्यष्टकप्रकारंतमः पंचविधंविषयपंचकेप्रवर्तकंवासनामयंरजः नवगुणंरजइतिपाठे अत्यागित्वमकार्षण्यंसुखदुःखोपसेवनं भेदः परुषताचैवकामः क्रोधस्तथैव

ततोद्वैपायनसुतंबहुमानात्समंततः ॥ कृतांजलिपुटाः सर्वा निरीक्षंतेस्मदेवताः ॥ २७ ॥ अब्रवीत्तास्तदावाक्यंशुकः परमधर्मवित् ॥ पितायद्यनुगच्छेन्मांक्रोश

मानःशुकैतिवै ॥ २८ ॥ ततःप्रतिवचोदेयंसर्वैरेवसमाहितैः ॥ एतन्मेस्नेहतः सर्वेवचनं कर्तुमर्हथ ॥ २९ ॥ शुकस्यवचनंश्रुत्वादिशः सर्वाः सकाननाः ॥ समुद्राः

सरितःशैलाः प्रत्यूचुस्तंसमंततः ॥ ३० ॥ यथाज्ञापयसेविप्रबाढमेवंभविष्यति ॥ ऋषेर्व्याहरतोवाक्यं प्रतिवक्ष्यामहेवयं ॥ ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्ति०

मोक्ष० शुकः श्रुत्वाभिपतनेद्वात्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३२ ॥ ॥ ६३ ॥ भीष्मउवाच इत्येवमुक्त्वावचनं ब्रह्मर्षिः सुमहातपाः ॥ प्राति

ष्ठतशुकः सिद्धिं हित्वा दोषांश्चतुर्विधान् ॥ १ ॥ तमोऽष्टविधं हित्वा जहौ पंचविधं रजः ॥ ततः सत्वं जहौ धीमांस्तद्द्रुतमिवाभवत् ॥ २ ॥ ततस्तस्मिन् यदेनित्येनिर्गु

णं लिङ्गवर्जिते ॥ ब्रह्मणि प्रत्यतिष्ठत्स विधू मोक्षि रिवज्ज्वलन् ॥ ३ ॥ उल्कापातादिशांदाहोभूमिकंपस्तथैवच ॥ प्रादुर्भूतः क्षणे तस्मिंस्तद्द्रुतमिवाभवत् ॥ ४ ॥ द्रु

माः शाखाश्चमुचुः शिखराणि च पर्वताः ॥ निर्घातशब्दैश्च गिरिर्मवान्दीर्यतीवह ॥ ५ ॥ नवभासे सहस्रांश्चुर्नज्ज्वालचपावकः ॥ दृढाश्च सरितश्चैव चक्षुभुः

सागरास्तथा ॥ ६ ॥ वर्षावासावस्तोयं रसवच्चसुगंधिच ॥ ववौ समीरणश्चापि दिव्यगंधवहः शुचिः ॥ ७ ॥ सशृंगे प्रथमे दिव्ये हिमवन्मेरुसंभवे ॥ सांश्लेषे श्वेत

पीते द्वेरुक्मरूप्यमयेशुभे ॥ ८ ॥ शतयोजनविस्तारेतिर्यगूर्ध्वं च भारत ॥ उदीचीं दिशमास्थाय रुचिरे संदर्शह ॥ ९ ॥ सोविशं किं न मनसा तथैवाभ्यपतच्छुकः ॥

ततः पर्वतशृंगे द्वे सहस्रैव द्विधाकृते ॥ १० ॥ अहस्येतां महाराज तद्द्रुतमिवाभवत् ॥ ततः पर्वतशृंगाभ्यां सहस्रैव विनिःसृतः ॥ ११ ॥ न च प्रतिजघानास्यसर्गतिं

पर्वतोत्तमः ॥ ततो महानभूच्छब्दो दिविसर्वदिवौकसां ॥ १२ ॥ च द्रुपद्विषोतिवादश्च एते प्रोक्ता रजोगुणा इति प्रोक्ताज्ञेयाः सत्वं बुद्धिः सत्वेन सर्वसंत्यज्य सत्त्वमपित्यक्तं येन त्यजसितच्यजेति नारदेनोपदिष्टत्वात् ॥ २ ॥ तस्मिन्नादित्यांतर्यामिणि परब्रह्मणि नित्ये पुनरावृत्तिव

र्जिते यतो निर्गुणे प्रत्यतिष्ठत् ॥ ३ ॥ महापुरुषस्योपरमेहि जगद्भाग्यसूचका उत्पाता प्रवतीत्याह उल्कापाता इति ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ वर्षेत्यादयः शुकस्योत्पतने शकुनानि ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ द्विधाकृते भारे

ण समुद्रलंघने हनुमद्भारोणमर्हेद्रपर्वतद्वयव्याथामापेत्यर्थः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥